

## Kadına Yönelik Dijital Flört Şiddeti

Feriha Duygu SAMAV GÜRCÜ\*

### ÖZ

Modern teknolojilerin gündelik yaşamımıza dâhil olmasıyla iletişimin büyük bir kısmı internet ağ ve teknolojileri aracılığıyla dijital platformlar üzerinden gerçekleştirilmektedir. Dijital platformlar kişilerarası iletişimin yer ve mekân tanımaksızın hızlı gerçekleşmesine olanak tanırken; diğer taraftan toplumda hâlihazırda varlığını sürdüren ataerkil güç ve dinamiklerin etkisiyle kadına yönelik şiddet vakalarının da bu platformlar aracılığıyla yaşanmasına zemin oluşturmaktadır. Fakat kadına yönelik dijital platformda gerçekleşen şiddetin fiziksel şiddet kadar görünür olmaması ve bu konuda mağdurların yeterince bilgi sahibi olmaması gibi nedenlerle dijital şiddet kimi zaman görmezden gelinerek, yeterince önemsenmeyebilmektedir. Bu durum ilerleyen süreçlerde kadına yönelik şiddetin önlenmesine yönelik alınması gereken önlemlerin alınmamasına, daha sonraki aşamalarda ise şiddet davranışlarının artarak ölümle dahi sonuçlanabilecek çok daha ciddi ve tehlikeli durumların yaşanmasına sebep olabilmektedir. Bu nedenle kadına yönelik şiddetin gerek gerçek hayatta gerekse dijital platformlarda ne olduğunun herkes tarafından iyi bilinmesi, şiddeti önlemeye yönelik tedbirlerin alınması ve bu konuda toplumun tüm kesimlerinin bilinçlendirilmesi hayati bir önem taşımaktadır. Bu bağlamda kadına yönelik dijital flört şiddetini ele alan bu çalışma konuya ilişkin toplumsal farkındalık düzeyinin artırılmasını ve bu alandaki mevcut literatüre bilimsel bir katkı sunmayı amaçlamaktadır.

**Anahtar Kelimeler:** Kadın, Kadına Yönelik Şiddet, Dijital Flört Şiddeti, Toplumsal Cinsiyet, Dijitalleşme.

**Başvuru / Kabul:** 10 Ekim 2025 / 22 Kasım 2025

**Atf:** Samav Gürcü, F. D. (2025). Kadına Yönelik Dijital Flört Şiddeti, *İmgelem*, 17, 383-416.

### Digital Dating Violence Against Women

#### ABSTRACT

With the integration of modern technologies into everyday life, a significant portion of communication is carried out through digital platforms via internet networks and technologies. While digital platforms enable rapid interpersonal communication without temporal or spatial constraints, they also create an environment in which existing patriarchal power structures and dynamics continue to operate, thereby allowing incidents of violence against women to occur through these mediums. However, because violence perpetrated against women on digital platforms is not as visible as physical violence and victims often lack adequate knowledge on the issue, digital violence may at times be overlooked and not given the attention it requires. This situation may, in the long term, hinder the implementation of necessary measures to prevent violence against women, and in later stages, lead to the escalation of violent behaviors, resulting in far more serious and dangerous circumstances that may even culminate in death. Therefore, it is of vital importance that violence against women whether occurring in real-life settings or on digital platforms be clearly understood by everyone, that preventive measures be taken, and that all segments of society be adequately informed about this issue. In this context, this study, which addresses digital dating violence against women, aims to enhance societal awareness of the issue and to provide a scientific contribution to the existing literature in this field.

**Keywords:** Woman, Violence Against Women, Digital Dating Violence, Gender, Digitalization.

\*Dr. Öğr. Üyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Çavdır Meslek Yüksekokulu, Sosyal Hizmet ve Danışmanlık Bölümü, Sosyal Hizmetler Programı, Burdur/Türkiye. E-posta: duygusamav@gmail.com, ORCID Numarası: [0000-0002-9298-9674](https://orcid.org/0000-0002-9298-9674), ROR ID: <https://ror.org/04xk0dc21>



**Received / Accepted:** 10 October 2025 / 22 November 2025

**Citation:** Samav Gürcü, F. D. (2025). Digital Dating Violence Against Women, *İmgelem*, 17, 383-416.

## GİRİŞ

Son dönemlerde giderek artan ataerkil bakış açısının adeta bir yansıması olarak karşımıza çıkan kadına yönelik şiddet vakaları, günümüzde yeni teknolojiler ve iletişim ağlarının gelişmesiyle dijital platformlarda da sıklıkla yaşanmaya başlanmıştır. Çevrim içi iletişim araçlarının yaygınlaşmasıyla dijital şiddet olgusu, yeni bir şiddet türü olarak hayatımızdaki yerini almaya başlamıştır.

Feminist teoriye göre, kadına yönelik her türlü şiddetin temelinde, toplumsal cinsiyet ilişkilerinden kaynaklanan güç dengesizlikleri ve eşitsizlikler yer almaktadır. Ataerkil toplumlarda sert, güçlü, korumacı, baskın, rekabetçi, öfkeli gibi özellikler erkeklerle özdeşleştirilirken, pasif, sakin, sabırlı ve şefkatli, sevgi dolu olması beklenen gibi toplum tarafından daha naif, hassas olarak kabul edilen özellikler ise kadınlarla özdeşleştirilmektedir. Millet (1970) toplumun erkekleri zekâ, güç ve otoritenin temsili olarak gösterirken, kadınları edilgen, tembel, moronik, pasif olarak gösterdiğini ifade etmektedir. Bu durum erkeklerin kadınlar üzerindeki sosyal kontrol, güç ve baskısını daha da arttırarak toplumsal cinsiyet normlarını erkeklerin lehine pekiştirip, erkeklerin kadınlar üzerinde daha fazla güç ve tahakküm ilişkisi kurmalarına ve toplumda var olan ataerkilliğin kadınların aleyhine daha da güçlenmesine sebep olmaktadır (Millet 1970: 7; Allen ve Straus 1979: 189).

Bu bağlamda, toplumsal cinsiyet rolleri de çoğu zaman erkeklerin güç ve kontrolü temsil edip toplumda aktif roller üstlenmelerine olanak tanımakta, kadınların genellikle yalnızca pasif roller üstlenmelerine imkân tanıyarak var olan toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin boyutunun daha da derinleşmesine sebep olmaktadır. Yalnızca erkeğin kutsallaştırılıp, kadının ikincilleştirildiği ataerkil düzende kadınlar sadece toplumsal bir statü kaybına uğramakla kalmamakta, kadınlar aynı zamanda erkekler tarafından fiziksel, cinsel, psikolojik ya da ekonomik başta olmak üzere pek çok şiddet türünün de mağduru haline gelmektedir (Connel 1998: 151).

R.W. Connell (1998: 245-251) erkekliğin sadece biyolojik özelliklerden ibaret olmayıp, kültürel ve toplumsal boyutlarıyla da ele alınması gerektiğini savunmaktadır. Connel, erkeklerin kadınlarla olan gündelik ilişkilerinin toplumsal cinsiyet normlarıyla şekillendiğini de ifade etmektedir. Ayrıca, toplumsal anlamda inşa edilen hegemonik erkekliğin, erkekleri güç, prestij ve toplumsal kontrol gibi kavramlarla özdeşleştirerek onların toplumdaki konumlarını kadınlara göre hep üstün kılacak şekilde şekillendirdiğini, erkeklerin

sahip olduğu bu gücün daha sonra onların saldırganlık ve şiddet duygularını pekiştiren unsurlar olarak karşımıza çıktığını ifade etmektedir.

Bourdieu (2015) da benzer şekilde erkek egemenliğinin, gündelik yaşamın doğal ve olağan pratikleri içerisinde derin biçimde içselleştirilmiş olduğunu belirtmektedir. Bu içselleştirme süreci, toplumsal cinsiyet rollerinin sorgulanmaksızın yeniden üretilmesine ve erkek egemenliğinin görünmez bir biçimde sürdürülmesine olanak tanımaktadır. Kadınlar, erkeklerin dayattığı norm ve beklentileri toplumsal düzenin doğal ve kaçınılmaz bir uzantısı olarak algılamaya başladıklarında ise şiddet olgusu görünmez kılınmakta ve hatta çoğu zaman mağdurlar tarafından bile meşrulaştırılabilmektedir. Bu durum, erkek şiddetinin yalnızca bireysel bir eylem değil hem toplumsal hem de dijital platformda yeniden üretilen yapısal bir iktidar biçimi olarak karşımıza çıkmasına sebep olmaktadır. Dolayısıyla, kadınların bu tahakküm biçimlerini sorgulayabilmeleri ve içselleştirilmiş şiddet kalıplarını hem fiziksel hem de dijital platformlarda fark edebilmeleri için yeterli düzeyde toplumsal farkındalığa sahip olmaları şiddeti önlemek açısından oldukça önemlidir. Bu farkındalık, tüm kadınların güçlenmesi ve ataerkil yapılar tarafından yeniden üretilen sembolik şiddet biçimlerine karşı eleştirel bir bilinç geliştirebilmeleri açısından da belirleyici bir öneme sahiptir.

Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu (UNFPA) ile Toplumsal Bilgi ve İletişim Derneği (TBİD) tarafından ortaklaşa hazırlanan dijital şiddet araştırması raporuna göre, Türkiye’de her beş kişiden biri dijital şiddete maruz kalmakta; bu şiddete en çok, eski yakın partnerleri tarafından maruz bırakılan kadınlar uğramaktadır. Türkiye’de Dijital Şiddet Araştırması Raporu (2021)’nda ise 15-17 yaş arasındaki her 5 gençten biri ile 18-32 yaş arasındaki her 3 gençten birinin, yakın partnerleri tarafından dijital flört şiddetine maruz kaldığı belirtilmektedir (UNFPA 2021: 4). Giderek artan bu dijital şiddet oranları konunun sadece bireysel bir düzlemde değil herkesi ilgilendiren sosyokültürel çok boyutlu bir sorun olarak görülüp, ele alınması gerekliliğini ortaya koymaktadır. Genç nüfusun dijital platformlarda yoğun biçimde yer alması, bu kesimin dijital ortamlarda flört ve yakın partner şiddetine daha fazla maruz kalmasına zemin hazırlamaktadır.

Yakın ilişki içerisinde olan partnerlerden birinin diğerine karşı duygusal, sözel, cinsel veya fiziksel anlamda zarar verici ya da kısıtlayıcı nitelikteki istenmeyen davranışları olarak tanımlanan flört şiddeti, kimi zaman sevgi, ilgi ve yakınlık duygularının arkasına gizlenebilmekte ve çoğu durumda fark edilemeyebilmektedir (Aslan vd. 2024: 367). Bu anlamda, flört şiddetine yönelik önleme ve müdahale konularındaki bilinç düzeyinin

toplumsal düzeyde artırılması ve bu konuda var olan mevcut politikaların geliştirilmesi oldukça önem taşımaktadır.

### **Kadına Yönelik Flört Şiddeti<sup>1</sup>**

Flört, insanların birbirlerine karşı duydukları yoğun ilgi ve duygularla ortaya çıkan romantizm sonucu başlayan ilişkiler olarak adlandırılmaktadır (Lewis ve Fremouw 2001: 108). Bir başka tanımla flört, bir ilişkiye başlama dönemi olup, devamında sevgililik, nişanlılık, evlilik gibi resmi veya resmi olmayan statülere de evrilebilen veya sonlandırılabilen karşılıklı etkileşim içeren bir ilişki türü olarak ifade edilmektedir (Straus 2004: 792). Genellikle karşılıklı anlayış, sevgi, sadakat ve desteğin ön planda olduğu flört süreci, bireyler arasında güven, aidiyet ve duygusal bağların güçlenmesini sağlayan romantik bir bağlanma süreci olarak yaşanırken, kimi zamansa partnerlerin birbirlerine uyguladığı baskı, kontrol ve şiddet gibi sebeplerle olumsuzlukların yaşandığı bir süreç olarak da yaşanabilmektedir (Hazan ve Shaver 1987: 511). Bu tür durumlarda flört ilişkisi, karşılıklı saygı ve eşitlik temellerinden uzaklaşarak çatışma, güvensizlik ve psikolojik baskı içeren bir yapıya dönüşmektedir.

The National Center for Injury Prevention and Control (NCIPC) under the U.S. Centers for Disease Control and Prevention (CDC) (ABD Hastalık Kontrol ve Önleme Merkezleri'ne bağlı Ulusal Yaralanma Önleme ve Kontrol Merkezi), flört şiddetine yol açan davranışları fiziksel, psikolojik/duygusal, cinsel ve ısrarlı takip olmak üzere dört ana kategori altında sınıflandırmaktadır. Bu kategoriye göre fiziksel şiddet, bir yakın partnerin diğerinin bedensel bütünlüğünü hedef alan tokat atma, yumruklama, yaralama gibi fiziksel saldırı davranışlarını kapsamaktadır. Psikolojik/duygusal şiddet, yakın partnerlerden birinin diğerine zorbalık yapması, onu sosyal çevresinden izole etmeye çalışması, ona karşı onur kırıcı küçültücü ifadeler kullanması ve kişiliğini zedeleyici davranışlarda bulunması şeklinde ortaya çıkmaktadır. Cinsel şiddet ise bir yakın partnerin diğerini rızası olmaksızın cinsel ilişkiye zorlaması ya da bu yönde tehdit, baskı veya zorlama içeren davranışlarda bulunması olarak tanımlanmaktadır. İsrarlı takip (stalking) ise, bir yakın partnerin diğerine yönelik olarak korku, tedirginlik ya da güvensizlik duygusu yaratacak biçimde tekrarlayan, rahatsız edici, tacizkâr veya tehdit edici davranışlarda bulunması şeklinde tanımlanmaktadır (Breiding vd. 2015).

---

<sup>1</sup> Dünya Sağlık Örgütü (WHO), 2018 yılında yayımladığı raporda yalnızca resmi birliktelikleri değil, flört veya evlilik dışı ilişkileri de kapsayacak şekilde 'yakın partner şiddeti' (intimate partnerviolence) kavramını kullanmaktadır. Bu çalışmada da Birleşmiş Milletler'in (BM) kullandığı 'yakın partner' kavramı kullanılmıştır.

Romantik bir flört ilişkisi içerisinde internet destekli bilişim teknolojilerinin kullanılması, uzak mesafe ilişkilerinin daha kolay sürdürülebilmesine olanak sağlamaktadır. Ancak çevrim içi platformlar, kimi zaman çiftlerin birbirlerini takip ettikleri, kontrol altına aldıkları, birbirilerine tacizkâr davranışlarda buldukları, hakaret ettikleri ve rahatsızlık veren mesaj veya görüntüler gönderdikleri şiddet içeren bir platforma da dönüşebilmektedir (Zweig vd. 2014: 1306). Araştırmalar, genç bireylerin sürdürmek istedikleri romantik ilişkilerde, yakın partnerlerinin tüm taleplerine uyum sağlama eğiliminde olduklarını ve kimi durumlarda zorbaca ya da baskıcı davranışlara karşı dahi onay vererek şiddet davranışlarını görmezden gelebildiklerini ortaya koymaktadır (Yıldız ve Özarslan 2022; Garcia vd. 2016).

Özellikle kadına yönelik şiddetin dijital platformlar üzerinden gerçekleşmesi durumunda, şiddetin niteliği ve etkisi çoğu zaman fark edilememekte, bu da ilerleyen süreçte daha ağır şiddet vakalarının yaşanmasına zemin hazırlayabilmektedir (Reed vd. 2017; Temple vd. 2016). Bu nedenle, dijital flört ilişkilerinde şiddetin önlenmesi için bireylerin, özellikle de gençlerin, dijital şiddet biçimlerine ilişkin farkındalıklarının artırılması büyük önem taşımaktadır (WHO 2018; Niolon vd. 2017).

Garcia vd. (2016), dijital flört şiddeti bağlamında cinsel içerikli mesaj gönderme (sexting) davranışını ele aldıkları araştırmalarında, yaşları 21 ile 75 arasında değişen 2.975 erkek ve 2.830 kadından oluşan örneklem grubunda, katılımcıların yaklaşık %20 ila %30'unun cinsel içerikli metin veya fotoğraf gönderme taleplerine maruz kaldığını ortaya koymuşlardır. McGlynn ve Rackley (2017: 540) tarafından yapılan çalışmada da görüntüye dayalı cinsel içerikli şantaj (sextortion) ve cinsel içerikli paylaşım (sexting) talebine en çok kadınların maruz kaldığı, kimi zamansa bu görüntülerin erkekler tarafından ifşa edileceği söylenerek kadınlara yönelik bir tehdit unsuru olarak kullanıldığı ifade edilmektedir.

Marganski ve Malender'in (2018: 1078-1079) 540 gençle yaptıkları çalışmada, görüşme yapılan gençlerin %73'ünün son bir yıl içinde yakın partnerleri tarafından dijital şiddete maruz kaldıkları belirtilmiştir. Zweig ve arkadaşlarının 2013 yılında gençlere yönelik yaptığı çalışmada da, gençlerin %22'sinin yakın partnerleri tarafından sosyal ağlar, telefonlar veya internet aracılığıyla istenmeyen cinsel eylemlere zorlandıkları, %19'unun dijital platformlar üzerinden asılsız dedikodulara maruz kaldıkları, %11'inin kişisel görüntülerinin izinsiz paylaşıldığı, %17'sinin yakın partnerinin arama veya anlık mesaj gibi iletişim araçlarına cevap vermediği takdirde gösterdiği tepkilerden dolayı yakın partnerleri tarafından korkutuldukları ve %10'unun ise yakın partnerleri tarafından dijital ortamda tehdit edildiği belirtilmiştir. Alptekin ve diğerlerinin (2022: 427) üniversite öğrencilerine yönelik yaptıkları

çalışmada ise kadın öğrencilerin %52,2 erkek öğrencilerin ise %37,22'sinin sanal ortamda rahatsız edici, taciz ve tehdit boyutuna ulaşan mesajlara maruz kaldıkları kadınların erkeklere oranla daha fazla şiddete maruz kaldıkları ifade edilmiştir.

Türkiye’de flört şiddeti alanında yapılan çalışmaların büyük çoğunluğunun üniversite öğrencileri ile yapıldığı görülmektedir. Açıkgoz (2018: 170) tarafından Tıp Fakültesi 5. ve 6. sınıf öğrencilerinden oluşan 88 kişilik bir örneklem üzerinde yürütülen çalışmada, katılımcıların %75’inin duygusal, %15’inin fiziksel ve %13’ünün cinsel şiddete maruz kaldıkları tespit edilmiştir. Benzer şekilde, Burcu Kaplan (2020)’ın Ankara ilinde 18-29 yaş aralığında flört ilişkisi yaşayan bireylerle gerçekleştirdiği çalışmasında, şiddetin işlevi ve biçimi değişiklik gösterse de katılımcıların tamamının flört ilişkisi içerisinde en az bir şiddet türü davranışına maruz kaldıkları ifade edilmiştir.

Eaton ve Rose (2011) flört dönemini ‘ben’ yerine ‘biz’ kavramının inşa edildiği, kişisel sınırlar ve özel mahremiyet alanlarının kalktığı bir zaman dilimi olarak tanımlamaktadır. Bu dönemde özellikle genç kadınlar, kendi kişisel bilgilerini, konumlarını, e-posta ve telefon şifrelerini yakın partnerleriyle paylaşmayı, çift olmanın veya ilişkide duyulan güvenin göstergesi olarak görebilmektedir. Flört süreci içerisinde, erkeklerin kimi zaman kadınlara yönelik olarak cinsel içerikli görsellerin paylaşımını talep etme, rıza dışı görsel içerik üretimini teşvik etme ya da cinsel sınır ihlaline yönelik ısrarcı davranışlar sergileme biçiminde tutumlar ortaya koydukları da gözlemlenmektedir. Bu isteklerin karşılanmaması hâlinde, mağdurda ‘Bana güvenmiyor musun?’ duygusu uyandırılarak, bu durum fail tarafından adeta ilişkide bir güven sınaması biçiminde meşrulaştırılabilmektedir.

Flört döneminde genç kadınlar, çoğu zaman karşı tarafın isteklerini yerine getirmediği takdirde, sevdiği kişi tarafından cesaretsiz, geri kafalı veya deneyimsiz olarak görülebileceklerini düşünmekte ve bu nedenle yakın partnerlerini kaybetme korkusuyla yapmayı istemedikleri şeylere çoğu zaman katlanarak ‘evet’ deme eğilimi göstermektedir. Bu istekler adeta sevgiye ait davranışların bir parçası olarak düşünülmekte ve bu durum yaşanan flört şiddetinin fark edilmemesine yol açmaktadır (Impett ve Peplau 2002; Yıldız ve Özarslan 2022).

Kadına yönelik şiddetle mücadelede ‘sıfır tolerans’ anlayışının tam anlamıyla benimsenmemesi, ‘tokat atma’ gibi fiziksel şiddet davranışlarının mağdurlar tarafından şiddet olarak değerlendirilmemesi, bu tür eylemlerin ilişkide maruz kalınabilecek ‘olağan’ bir durum olarak meşrulaştırılması kadına yönelik şiddetle mücadelenin zorlaşmasına yol açan en

önemli etkenler arasında yer almaktadır (Yüksel-Kaptanoğlu 2020: 358). Yıldırım (1998) 112 kişiyle gerçekleştirdiği çalışmada kadınların yaşadıkları şiddetin boyutları ne olursa olsun yakın partnerlerinden hemen ayrılmadıkları ve özellikle evlilik gibi resmi bir bağlayıcılığı bulunmayan flört ilişkisinde bile maruz kaldıkları şiddeti kabullenme eğilimi göstererek ilişkilerine devam ettiklerini ortaya koymuştur. Bu durum, eşitsiz ve sağlıklı ilişki biçimlerinin sürdürülerek şiddetin toplumsal düzeyde yeniden üretilmesine zemin hazırlamaktadır.

Flört şiddetine yönelik davranışlar, kimi zaman yakın partnerler tarafından kıskançlık, sevgi ya da sahiplenme göstergesi olarak da romantize edilebilmekte; bu durum, mağdurların maruz kaldıkları şiddetin boyutlarını ve psikolojik etkilerini fark edememelerine neden olabilmektedir (Fidan ve Yeşil 2018: 23). Süneci vd. (2016: 71)'nin çalışmasında da flört ilişkisinde, yakın partnerleri tarafından kıskanma veya kısıtlanma davranışlarına maruz kalan gençlerin, bu tür tutumları sıklıkla sevgi, beğenilme ya da önemsenme göstergesi olarak yorumladıkları; dolayısıyla bu davranışları şiddetin bir biçimi olarak algılamadıkları ifade edilmiştir.

Toplumda gençlerin flört ilişkisi tanımlarında romantik aşk mitleri ve sevgi kavrayışları daha fazla ön plana çıkmaktadır. Özellikle gençlerin romantik ilişkiye dair algıları medyanın onlara sunduğu kalıp ve rol modellerden de oldukça etkilenmektedir. Böyle bir durumda yaşanan şiddet gençler tarafından aşk, sevgi, bağlılık ya da sevgiden kaynaklı basit bir kıskançlık olarak görülüp normalleştirilebilmekte; bu durum ise şiddetin görünürlüğünü azaltarak meşrulaşmasına zemin hazırlayabilmektedir.

Disney animasyonlu klasiklerin yaklaşık %80'inde, karakterlerin 'ilk bakışta âşık olup evlenerek sonsuza dek mutlu yaşadıkları' anlatısının işlendiği düşünüldüğünde, özellikle bu klasikleri izleyerek büyüyen genç kuşak arasında her aşkın sonunda mutlu bir evlilikle sonuçlanacağı yönündeki algının oldukça yaygın olduğu görülmektedir. Bu tür aşk temalı medya içerikleri, gençlerin romantik ilişkilere ilişkin düşüncelerini idealleştirerek, onların flört olgusuna yönelik bakış açılarını ve beklentilerini de biçimlendirmektedir (Tanner vd. 2003).

Yakın partner ilişkisinin kadınlar üzerinden 'yuvayı dışı kuş yapar', 'kol kırılır, yen içinde kalır', 'koca döver de söver de', gibi toplumsal cinsiyet rollerini kadın bedeni ve kadınlık üzerinden tanımlayan, kadını ikincilleştiren ve adeta şiddeti meşrulaştıran sözlerle inşa edildiği ülkemizde, kadınlar flört ilişkilerinde de benzer bir döngü ile karşılaşmaktadır.

Toplumun kadınlara öğrettiği ‘ilişkinin devamı için sabır gereklidir’ inancı, kadınların ilişkilerde çoğu zaman yaşadıkları olumsuzluklara karşı tahammül göstermeye çalışmalarına ve maruz kaldıkları psikolojik, duygusal ya da fiziksel şiddeti romantize ederek meşrulaştırmalarına zemin hazırlamaktadır. Bu durum, kadınların şiddet sarmalından kurtulmalarını geciktirmekte ve ilişkideki toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin yeniden üretilmesine sebep olmaktadır.

Dolayısıyla, şiddetle mücadele konusunda yalnızca bireysel değil, aynı zamanda kültürel düzeyde bütün mevcut norm ve değerleri yeniden sorgulayan, toplumsal cinsiyet eşitliğine dair farkındalık düzeyini arttıracak programların geliştirilmesine ve bu konuda herkesin bilinçlendirilmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

### **Dijital Şiddet Kavramı**

Dijitalleşmenin hızla artmasıyla birlikte, şiddet olgusunun biçimi, aracı ve görünürlüğü de dönüşüme uğramıştır. Çalışmada daha genel bir ifade olması sebebiyle ‘dijital şiddet’ kavramı kullanılmaktadır. Avrupa Konseyi Raporu’nda (2018: 5-8) (COE) dijital şiddet 'bireyde fiziksel, cinsel, psikolojik veya ekonomik zarara yol açabilen veya yol açma ihtimali olan davranışların bilgisayar sistemleri aracılığıyla bireye zarar, acı veya ıstırap verme amacıyla yapılması veya yapılmakla tehdit edilmesi' şeklinde tanımlanmaktadır. Dijital şiddet sosyal medya, bloglar, web sitesi, arama motorları, arkadaşlık/flört uygulamaları, çevrimiçi kaynaklar, dijital sohbet odaları gibi pek çok platform üzerinden gerçekleştirilebilmektedir. Kimi çalışmalarda dijital şiddet kavramı yerine ‘siber zorbalık’ ‘sanal şiddet’, ‘siber şiddet’ veya ‘çevrim içi şiddet’ kavramları da kullanılmaktadır (Yıldız ve Özarslan 2022: 75).

Siber zorbalık; dijital teknolojiler aracılığıyla sosyal medyada, oyun platformlarında ya da cep telefonu üzerinden seçilen hedef kişileri korkutmak, kızdırmak ya da utandırmaya yönelik davranışları kapsayan bir dijital şiddet türüdür. Avrupa Parlamentosu’nun tanımına göre, bireyde yoğun duygusal sıkıntı yaratan, fiziksel zarar görme korkusuna yol açabilecek şekilde tasarlanan ve en yaygın dijital şiddet biçimlerinden biri olarak kabul edilmektedir. Siber zorbalık yapan fail, flört ettiği kişiyi dijital platformlar üzerinden tehdit edebilir, ısrarlı e-postalar ve mesajlarla rahatsız edebilir, sosyal medya aracılığıyla saldırgan içerikler paylaşabilir veya mağdurun kimliğini hedef alan nefret söylemleri geliştirebilir. Ayrıca failin mağdurun kişisel verilerini ifşa etmesi, özel görüntülerini izinsiz paylaşması, iftira, şantaj ve manipülasyon gibi eylemlerde bulunması da siber zorbalık kapsamındaki davranışlar olarak değerlendirilmektedir. Günümüzde siber zorbalık, toplumsal cinsiyet temelli güç ilişkileri

bağlamında, erkek egemen normlara dayalı bir şiddet biçimi olarak ele alınmaktadır (UN Broadband Commission for Digital Development 2015; EIGE 2017; Powell ve Henry 2017; McGlynn vd. 2021; EUPARL 2024). Sanal şiddet kavramı da benzer şekilde fiziksel dünyadan bağımsız bir sanal ortamda gerçekleşen saldırgan davranışları tanımlamak için kullanılmakta, dijital eylemin gerçek yaşam üzerindeki etkilerini çoğu zaman göz ardı ettiği düşünüldüğünden dolayı çok sık kullanılmamaktadır (Bailey vd. 2019).

Siber şiddet kavramı ise bilgi ve iletişim teknolojileri aracılığıyla gerçekleştirilen taciz, tehdit, ifşa ve aşağılama gibi davranışları bilişim suçları veya siber güvenlik çerçevesinde ifade etmek için kullanılmakta fakat toplumsal cinsiyet temelli güç ilişkilerini yeterince görünür kılmayan bir tanım olarak karşımıza çıkmaktadır (Powell ve Henry 2017; EIGE 2017).

Çevrim içi şiddet kavramı da benzer biçimde dijital ortamlarda yaşanan saldırgan davranışları ifade etmekte, ancak dijital teknolojilerin mobil uygulamalar, konum paylaşımı, veri ihlali ve sosyal medya aracılığıyla yeniden üretilebilen şiddet biçimlerini ele almakta tam olarak yeterli olamamaktadır (UN Broadband Commission for Digital Development 2015).

Popüler söylemde ‘intikam pornosu’, ‘cinsel şantaj’ veya ‘dijital taciz’ gibi farklı adlarla anılan dijital şiddet eylemleri, özünde mağduru dijital ortamda güçsüzleştirme, susturma ve kontrol altına alma amacı taşımaktadır. Bu bağlamda, siber zorbalık yalnızca dijital bir saldırı biçimi olarak değil, aynı zamanda toplumsal cinsiyet eşitsizliğini yeniden üreten yapısal bir şiddet mekanizması olarak da değerlendirilebilmektedir (UN Broadband Commission for Digital Development 2015; EIGE 2017).

Her ne kadar literatürde yukarıdaki kavramların tamamı kullanılmakta olsa da bu çalışmada bir üst kavram olarak ‘dijital şiddet’ kavramı kullanılmaktadır. Literatürde de dijital şiddet, yalnızca çevrim içi etkileşimden kaynaklanan istenmeyen davranışları değil aynı zamanda dijital teknolojiler aracılığıyla şiddet eylemlerini hızlandıran, kolaylaştıran ve kalıcı hale getiren tüm şiddet eylemlerini kapsayan genel ve analitik bir terim olarak kullanılmaktadır. Bilişim teknolojileri üzerinden mağduru kontrol etme, tehdit, taciz, ısrarlı takip gibi tüm psikolojik şiddet eylemleri de dijital şiddet kapsamında yer almaktadır (Powell ve Henry 2017; McGlynn vd. 2021).

### Flört Şiddetinin Dijital Ortama Yansımaları

Teknolojinin yaşamın her alanına yoğun bir biçimde nüfuz etmesi, internet erişiminin kolaylaşması ve sosyal medya platformlarının yaygınlaşması, kadına yönelik şiddet olgusunun dijital ortamlara taşınmasına zemin hazırlamıştır.

Kadına yönelik dijital flört şiddetine dair en belirgin davranışlar; internet ağları ve dijital teknolojiler aracılığıyla kadını sürekli olarak kontrol etme, sürekli denetim altında tutmaya çalışma, sosyal medya platformları üzerinden taciz etme, onu küçük düşürme ve çevrim içim ortamdan aşağılayıcı ifadelerde bulunma gibi davranışlardır. Bu davranışlar diğer şiddet türlerinde olduğu gibi ataerkil norm ve toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin yarattığı güç ilişkilerinden beslenmektedir. Şiddet mağdurlarını ise psikolojik, sosyal ve duygusal açıdan çaresiz ve savunmasız bırakmaktadır. Bu durum, dijital alanın toplumsal güç ilişkilerinden bağımsız olmadığını; aksine, çevrim içi mecralarda da cinsiyet temelli ayrımcılık ve şiddet biçimlerinin yeniden üretildiğini göstermektedir (Yıldız ve Özarslan 2012: 75).

Birleşmiş Milletler (2015) tarafından yayımlanan Kadınlara ve Kız Çocuklarına Yönelik Dijital Şiddet Konusunda Dünya Genelinde Acil Eylem Çağrısı Raporu'nda, kadınların erkeklere oranla dijital şiddete maruz kalma olasılıklarının 27 kat daha fazla olduğu belirtilmektedir. Diğer şiddet türlerinde olduğu gibi, dijital şiddetin temelinde de failin mağdur üzerinde güç, kontrol ve tahakküm kurma arzusu bulunmaktadır. Dijital şiddet failleri, bilişim teknolojileri ve dijital iletişim araçlarını kullanarak mağdur üzerinde psikolojik baskı yaratarak mağdurları dijital platformlar üzerinden kontrol etmeye yönelik çeşitli eylem stratejileri geliştirmektedir. Bu stratejiler arasında mağdura tehdit veya taciz içerikli e-postalar gönderme, ısrarlı mesajlaşma yoluyla onu rahatsız etme, dijital platformlardadan küçümseme veya aşağılamaya yönelik paylaşımlar yapma ve kişinin onurunu zedeleyici içerikleri kamuya açık biçimde paylaşma gibi eylemler yer almaktadır (Techsafety 2011; UN Broadband Commission for Digital Development 2015).

Avrupa Cinsiyet Eşitliği Enstitüsü (EIGE) tarafından gerçekleştirilen Kadın ve Kız Çocuklarına Yönelik Siber Şiddet başlıklı araştırmada, 15 yaşından sonra her 10 kadından birinin yaşamının bir döneminde dijital şiddetin en az bir türüne maruz kaldığı belirtilmektedir (EIGE 2017). Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı (FRA) tarafından 2014 yılında yayımlanan raporda ise dijital şiddetin, diğer şiddet biçimleriyle olan ilişkisi ortaya konmaktadır. Araştırmaya katılan kadınların %77'sinin duygusal ilişki içerisinde buldukları yakın partnerleri tarafından dijital şiddete maruz kaldıktan sonra fiziksel ya da cinsel şiddet

## Kadına Yönelik Dijital Flört Şiddeti

türlerinden en az birine maruz kaldıkları ifade edilmiştir. Ayrıca katılımcılardan %70'i ısrarlı takibe uğradıklarını ve onlarda benzer şekilde daha sonrasında yakın partnerleri tarafından fiziksel veya cinsel şiddet biçimlerinden birine maruz bırakıldıklarını ifade etmişlerdir (FRA 2014; EIGE 2017).

Stonard (2019: 17), dijital flört şiddetini Technology-Assisted Adolescent Dating Violence and Abuse (Teknoloji Destekli Ergen Flört Şiddeti ve İstismarı) çalışmasında dijital flört şiddetini 12 gruba ayırmıştır. Bu gruplar aşağıdaki şekilde sıralanmaktadır:

Dijital Flört Şiddeti Sınıflandırması (TADVAA)
Yakın partnerini aşağılayan, kaba ve rencide eden yorumlar yapmak
Yakın partnerine karşı küçük düşürücü davranışlarda bulunmak
Yakın partnerini tehdit etmek
Yakın partnerinin konumunu kontrol etmek
Cinsel ilişkiye girme konusunda yakın partnerini zorlamak
Yakın partnerine cinsel içerikli mesaj atmak
Yakın partnerinin kişisel mesajlarını okumak, sık sık arkadaş listesini kontrol etmek
Yakın partnerinden kişisel şifrelerini talep etmek
Yakın partnerinin telefonundan ya da çevrim içi hesaplarından işlem yapmak
Yakın partneri kendisine cevap vermediği zaman onda kaygı yaratmak

Dijital platformlar, failer için mağdura erişim açısından oldukça elverişli ortamlar sunmaktadır. Failer bu platformlarda farklı adlar, mahlaslar veya kullanıcı adları kullanarak kimliklerini de gizleyebilmekte, şiddet ve istismar eylemlerini anonim olarak gerçekleştirebilmektedir. Ayrıca, dijital platformlarda yer ve zaman sınırlamasının olmaması da failin her yerden mağdura ulaşabilme ve onu rahatsız edebilmesini sağlamaktadır. Dijital ortama hızlı ve düşük maliyetli erişim, bu mecralarda paylaşılan içeriklerin kısa sürede geniş kitlelere yayılabilmesi, failerin bu platformları şiddet ve taciz eylemlerinde tercih etmelerini kolaylaştıran diğer unsurlar arasında yer almaktadır (Fascendini ve Fialova 2011).

Bir diğer flört şiddeti ise ısrarlı takiptir. Bu kavramın bir sosyal problem olarak karşımıza çıkması oldukça yakın bir geçmişe uzanmaktadır. İsrarlı takip (stalking), bir kişinin

kendi istek ve arzuları doğrultusunda bir başkasını tekrarlayan, kasıtlı ve kötü niyetli biçimde takip etmesi, rahatsız etmesi veya tehdit etmesi şeklinde tanımlanmaktadır. İngilizce karşılığı ‘stalking’ olan ısrarlı takip, musallat olma, dadanma ve sırnaşma’ davranışlarını tanımlamak için kullanılmaktadır. Bir avı izlemek veya bir kişiyi rahatsız edecek derecede mükerrer takip etmek de ısrarlı takip olarak tanımlanmaktadır. Dijital ortamlardaki ısrarlı takip (cyberstalking) davranışları ise: elektronik ya da internet tabanlı iletişim araçlarının kullanılması suretiyle bireyin korkutulması, kontrol edilmesi, izlenmesi ya da taciz edilmesi davranışlarıdır (Spitzberg ve Cupach 2003; Sheridan ve Grant 2007; Reyns vd. 2011; Centers for Disease Control ve Prevention 2012).

Bu bağlamda, ısrarlı takip yalnızca fiziksel mekânlarda bireyin peşinde dolaşılmasıyla sınırlı kalmayıp, dijital teknolojiler aracılığıyla mağdurda sürekli gözetim altında olma hissi, korku, kaygı ve çaresizlik duygularını pekiştiren bir psikolojik şiddet biçimi olarak karşımıza çıkmaktadır. Dijital platformların sunduğu anonimlik, erişilebilirlik ve süreklilik gibi özellikler faillerin bu eylemleri gerçekleştirmesini kolaylaştırmakta ve ısrarlı takibin dijital biçimlerinin daha çok yaygınlaşmasına zemin hazırlamaktadır (Nobles vd. 2014; Tokunaga ve Aune 2017).

1980’li yıllarda yapılan araştırmalarda, ısrarlı takip faillerinin mağdurlarıyla daha önce duygusal ya da sosyal bir ilişkisi bulunan tanıdık kişiler oldukları tespit edilmiştir. Yakın bir geçmişe kadar bu kişiler, literatürde genellikle ‘aşık’, ‘hayran’, ‘tanıdık’ ya da ‘takıntılı kimseler olarak adlandırılmış, ancak bu tanımlarda kişilerin şiddet içeren davranışları göz ardı edilmiştir (Mullen vd. 2009; Sheridan ve Grant 2007). Literatürde failin, mağdura aşık, saplantılı ve yalnızca kompulsif davranışlar sergileyen bir figür olarak betimlenmesi; failin takıntılı olduğu kişiye dair eylemlerinin romantize edilmesine, psikolojik bağlamda da yumuşatılarak normalleştirilmeye çalışılmasına neden olmaktadır. Failin mağdurun daha önceden tanıdığı yakın çevresinden biri olarak sunulması ise mağdurun ısrarlı takibe maruz kalmasında adeta kendi tanışıklığının da bir payı olduğu yönündeki yanlış algının güçlenmesine neden olmaktadır. Kadınların ısrarlı takip sonucunda maruz kaldıkları sistematik şiddet vakalarının artmasıyla birlikte ise, bu eylemlerin bireysel bir saplantıdan öte yapısal bir şiddet biçimi olduğu fark edilmiş ve ‘ısrarlı takip’(stalking) olgusu üzerine akademik çalışmalar yapılmaya başlanmıştır (McKeon vd. 2015).

İsrarlı takip kavramı, Amerika Birleşik Devletleri'nin Kaliforniya eyaletinde yaşayan 1989 doğumlu oyuncu Rebecca Schaeffer'in, onu ısrarla takibe maruz bırakan bir kişi tarafından öldürülmesi sonucu akademik dünyada daha sık ele alınmaya başlanmıştır. Bu

olayın ardından, zamanla Amerika başta olmak üzere Kanada, İngiltere, Avustralya, İrlanda, Avusturya, Almanya, Belçika, Hollanda ve Danimarka gibi birçok ülkenin yasalarında ‘ısrarlı takip’ yer almaya başlamıştır (Korkodeilou 2014).

1980’lerin başında Hinckley oyuncu Jodie Foster’a yönelik takıntılı bir hayranlık duymuş ve bu takıntı giderek patolojik bir hâle dönüşmüştür. Foster’a duyduğu saplantı, onu defalarca mektuplar yazmaya, telefon etmeye ve Yale Üniversitesi’ne kadar giderek Foster’a yaklaşmaya kadar yönelmiştir. Bu süreçte, Foster’la hiçbir gerçek ilişkisi olmamasına rağmen, onu kendisiyle özel bir bağı varmış gibi algılayan Hinckley 1981 yılında dönemin ABD Başkanı Ronald Reagan’a suikast girişiminde bulunarak Foster’ın dikkatini çekmeye çalışmıştır. Bu olay, yalnızca siyasi değil, aynı zamanda psikolojik ve kriminolojik açıdan gerek Amerikan basınında gerekse tüm ülkelerde büyük bir yankı uyandırmıştır. John Hinckley vakası, ısrarlı takip davranışlarının romantik saplantı veya psikiyatrik bozukluklardan kaynaklanabileceğine dair erken dönem farkındalığın artmasına neden önemli önemli bir olay olarak görülmüştür. Bu olaydan sonra özellikle ABD’de medya ve hukuk çevrelerinde ‘ısrarlı takip’ kavramı daha sistematik biçimde tartışılmaya başlanmıştır. 1990’larda stalking, bağımsız bir suç kategorisi olarak yasalara girmiş; failin mağdura yönelik tekrar eden, istenmeyen ve tehdit oluşturan davranışları hukuken ‘ısrarlı takip’ olarak tanımlanmıştır. 2020’lere gelindiğinde ısrarlı takibin daha çok sosyal medya araçları ile dijital platformlarda yapıldığı görülmektedir. Bu olayın ardından, ısrarlı takip olgusuna ilişkin farkındalık artmış, konu hem akademik hem de hukuksal boyutta tartışılmaya başlanmıştır. Bu kapsamda yapılan akademik araştırmaların sayısında belirgin bir artış gözlemlenmiştir (Mullen vd. 2009; Pinals 2007; Pittaro 2007; Powell ve Henry 2017).

Kadınları güvende bir ortamda olma hissinden mahrum ederek, şiddete uğrama korkusu ve endişe yaratan ısrarlı takip davranışları günümüzde kadınlara yönelik dijital platformlardan yaşanan şiddetin de en görünür biçimlerinden biri haline gelmiştir. İsrarlı takip davranışlarını şu şekilde sıralanmaktadır:

- Kadını telefon ya da diğer teknolojik araç ve gereçlerle takip etmek, korkutmak, yoluna çıkmak, rahatsız etmek,
- Kadına ait görsel ya da yazılı bir materyali yaymak,
- Kadının sosyal medya hesaplarını, elektronik dolaşım ağını, e-mailini, kısa mesajlarını ve diğer haberleşme araçlarını denetleyip, gözetim altına almak,

- Kadının hanesine ya da işyerine haber vermeden gizlice girmek, onu huzursuz etmek, ‘rahat bırak’ ihtarlarına aldırmazlık etmemek,
- Kadını toplum içerisinde küçük düşürmek,
- Kadına sürekli istenmeyen hediye veya çiçek alıp, göndermek,
- Eski yakın partnerinin arkadaş çevresi aracılığıyla ondan haber almaya veya iletişim kurmaya çalışmak gibi davranışlar en sık karşılaşılan ısrarlı takip biçimleridir (Başar ve Sakallı 2021: 32).

İsrarlı takip davranışlarına, romantik ilişkinin sona ermesinin ardından erkeklerin eski eş veya yakın partnerleri tarafından terkedilmelerini bir güç kaybı, reddedilme ya da başarısızlık olarak gördükleri durumlarda daha sık rastlanmaktadır. Bu tür eylemler, failin ilişki üzerindeki kontrolünü yeniden ele geçirme arzusu ve kaybettiği gücü telafi etme çabasıyla da yakından ilişkili sayılmaktadır. Mullen vd. (2009), ayrılık sonrası ısrarlı takip vakalarında failerin sıklıkla ‘kontrolü yeniden tesis etmek’ ve ‘duygusal intikam almak’ motivasyonlarıyla hareket ettiklerini belirtmektedir. Benzer şekilde, Spitzberg ve Cupach (2007) da ısrarlı takibin, romantik ilişkinin bitimini kabullenememe, duygusal bağın tek taraflı biçimde sürdürülmeye devam etmesi ve reddedilmeye yönelik öfke duygusunun bastırılmaması olarak ortaya çıktığını belirtmektedir.

Ayrılık sonrası dönemde ortaya çıkan ısrarlı takip davranışları, yalnızca mağdurun psikolojik iyilik hâlini zedelemekle kalmamakta; aynı zamanda mağdurun güvenlik algısını, sosyal ilişkilerini ve günlük yaşam işlevselliğini de olumsuz yönde etkilemektedir (Korkodeilou 2014; Dreßing 2014). Dijital iletişim araçlarının kolay erişilebilirliği ve sürekliliği, fiziksel mesafe kavramını ortadan kaldırmakta; böylece ısrarlı takibin dijital biçimleri (cyberstalking) daha yaygın ve sürdürülebilir hâle gelmektedir (Bocij ve McFarlane 2003; Tokunaga ve Aune 2017; Reyns vd. 2011).

Ayrılık sonrası yaşanan ısrarlı takip yalnızca bireysel bir saplantı değil; toplumsal cinsiyet temelli bir güç ve kontrol mekanizmasının uzantısı olarak karşımıza çıkmaktadır. Kadına yönelik şiddetin psikolojik, sosyal ve dijital biçimlerinin süreklilik arz ettiği bu tür vakalarda, failin davranışları yalnızca duygusal bir tepki değil, patriyarkal iktidar ilişkilerine bağlı bir şiddet biçimi olarak ele alınmalıdır.

6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun’un ilk maddesinde, ‘tek taraflı ısrarlı takip’ kişinin kendisini güvende hissetmesini engelleyecek, kasıtlı olarak yapılan korkutucu ve tehditkâr davranışlar olarak tanımlanmaktadır. İstanbul

Sözleşmesi'nin 34. Maddesinde ise 'musallat olma' başlığı altında ele alınan ısrarlı takip, 'Taraf devletler, başka bir kişiye yönelik, kendi güvenliği için korku duymasına neden olacak şekilde tekrar eden, kasıtlı ve tehditkâr davranışların cezalandırılmasını sağlamak üzere gerekli hukuki veya diğer tedbirleri alır' hükmünde yer almakta ve ısrarlı takip yapan kişilere yönelik gerekli cezai yaptırımların uygulanması öngörülmektedir. Türk Ceza Kanunu (2004)'nin 123/A maddesinde ısrarlı takip suçu 'bir kişinin diğer bir kişiyi sürekli takip etmesi veya rahatsız edici davranışlar sergilemesi durumunda, mağdurda korku, kaygı veya rahatsızlık yaratan davranışlar' şeklinde tanımlanmakta, ısrarlı takip failine altı aydan iki yıla kadar cezai yaptırım uygulanması hükmedilmektedir.

Son zamanlarda 'Manosfer' ve 'İncel' topluluğu gibi isimlerle kadınlara yönelik nefret söylemleriyle dikkat çeken ulusal sınırların ötesinde yeni çevrim içi topluluklar da kadına yönelik dijital şiddet olaylarındaki ısrarlı takip faileri olarak dikkat çekmektedir. MRA'lar, Kendi Yoluna Giden Erkekler (MGTOW), Pick Up Artists (PUA'lar) ve Adalet için Babalar gibi pek çok grup bu çerçevede ele alınıp değerlendirilmektedir. Bu grupların hepsinin ortak özelliği anti-feminist ideolojiyle beslenen çevrim içi topluluklar arasında yer almalarıdır (Sugiura 2021).

2014 yılından bu yana kadın düşmanlığı temelli pek çok şiddet vakası yaşanmıştır. Bu vakalardan biri, Kaliforniya Üniversitesi Santa Barbara kampüsünde gerçekleşmiştir. Söz konusu olayda, Elliot Rodger isimli 22 yaşındaki bir üniversite öğrencisi, önceden planlayarak bir dizi saldırı gerçekleştirmiştir. Rodger, ilk olarak oda arkadaşları olan üç erkeği bıçaklayarak öldürmüş, ardından aracına binip sokakta rastgele ateş açarak ikisi kadın olmak üzere 3 kişinin daha hayatını sonlandırarak aynı gün içerisinde toplamda 6 kişiyi öldürüp, 14 kişiyi de yaralayıp daha sonra kendi yaşamına son vermiştir. Saldırıdan hemen önce Rodger, 'My Twisted World: The Story of Elliot Rodger' başlıklı 137 sayfalık bir manifesto ve YouTube videoları yayımlamıştır. Kadınlar tarafından 'reddedildiği', 'sevilmeye layık olduğunu düşündüğü halde sevilmediği' kadınların onu görmezden geldiği ve bu durumun 'toplumsal bir adaletsizlik' olduğunu dile getiren Rodger, kendini ise 'intikam alacak bir kişi' olarak tanımlamıştır (Baele vd. 2019). Bu olay, kadın düşmanlığı temelli şiddetin bireysel ve toplumsal düzeydeki yansımalarını gözler önüne seren çarpıcı bir örnek olarak karşımıza çıkmaktadır.

2021 yılında ise İngiltere'nin Plymouth bölgesinde yine benzer şekilde meydana gelen cinayette, Jake Davison adlı genç, annesi dahil 4 kişiyi vurduktan sonra kendi hayatında da son vermiştir. Son olarak, Türkiye'de 'İncel' gruplarıyla çevrim içi yazışmaları tespit edilen

Semih Çelik isimli genç, geçmişte flört ilişkisi yaşadığı İkbal Uzuner ve Ayşenur Halil adlı kadınlara uzun bir süre boyunca çeşitli sohbet uygulamaları üzerinden siber zorbalık uyguladıktan sonra genç kadınların vahşice ölümüne sebep olmuştur. Bu olay, dijital mecralarda var olan sistematik şiddetin bir örneğini teşkil etmektedir. Çelik, söz konusu siber taciz eylemlerinin ardından eski yakın partnerlerini öldürdükten sonra aynı gün kendi yaşamına da son vermiştir. Bu olay, dijital şiddet biçimlerinin fiziksel şiddetle kesişebileceğini ve önemle üzerinde durulması gerektiğini ortaya koyan trajik bir vaka dır. İncel denilen romantik ilişki kurmakta zorlanan istemsiz bekârlar (involuntary celibate) olarak da tanımlanan bu gruplar, kadınlara karşı nefret ve olumsuz tutumlar besleyen, çevrim içi platformlarda toplanan, genellikle genç ve bekar erkeklerden oluşmaktadır (Baele vd. 2019; BBC 2024; Ingram 2025). Aşağıda yer alan mesajlaşmalar, katledilmeden önce İkbal Uzuner'e ait olup, dijital iletişim platformlarında kadına yönelik dijital şiddetin nasıl ilerlediğine dair bir örneği gözler önüne sermektedir (URL-1).



Dijital ortamda kadınlara yönelik şiddet davranışlarının önemli bir bölümünü, yakın partner veya flört tarafından gerçekleştirilen bu ısrarlı dijital taciz davranışları oluşturmaktadır. Bu eylemler arasında cep telefonuna gönderilen ısrarlı mesajlar, sosyal medya platformlarında yinelenen takip istekleri, rahatsız edici nitelikteki mesajlar, fotoğraflar veya videolar yer almaktadır. Ayrıca akıllı telefonlar aracılığıyla kadının fiziksel olarak takip edilmesi, gizlice veya tehdit yoluyla çıplak görüntülerinin çekilmesi ve kayıt altına alınması da dijital şiddet eylemleri arasında sayılmaktadır (Temur Şimşekcan 2019).

Türkiye genelinde, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü ve Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü'nün ortaklaşa hazırladığı Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet Araştırması 2014 verilerine göre, ülkemizde yaklaşık her 10 kadından 3'ü hayatları boyunca en az bir kez mevcut veya eski yakın partneri tarafından ısrarlı takibe maruz bırakılmaktadır. Özellikle ısrarlı takip flört aşamasında yaşandığı takdirde ilişkinin başında kur yapma ve romantik ilişkiyi başlatma çabası olarak da görülebildiğinden, tespit edilmesi zor şiddet türleri arasında sayılmaktadır. Oysa inatçı bir şekilde mesaj gönderme, arama, ev ya da işyerinin önüne kadar gelerek fiziksel ortamda yapılan bekleme gibi davranışlar, ısrarlı takibin belirgin izlerini taşımaktadır (Başar ve Sakallı 2021: 23).

Başlangıçta karşı tarafın ilgisini çekme çabası olarak ta yorumlanabilen ısrarlı takip, zaman içinde yoğunluk ve sıklık derecesi arttıkça mağdur açısından rahatsızlık verici, sınır ihlali niteliği taşıyan bir boyuta da ulaşabilmektedir. İlişki sonlandıktan sonra dahi devam edebilen ısrarlı takip davranışları, mağdur üzerinde psikolojik baskı, korku ve güvensizlik duygusunun yaşanmasına sebep olabilmektedir. Bu durum, bireyin dijital ya da fiziksel ortamlarda sürekli izlenme hissi yaşamasına ve acaba takip ediliyor muyum hissi ile psikolojik travma yaşamasına neden olabilmektedir (Marganski ve Malender 2018: 1072).

Kadına yönelik dijital şiddetle mücadelede, yalnızca mağdurların değil toplumun tüm kesimlerinin bilinçlendirilmesi büyük önem taşımaktadır. Dijital şiddet, yalnızca mağdura yaşatılan bir özel yaşam ihlali değil, aynı zamanda toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin dijital alanda bir yansıması olarak değerlendirilmelidir. Bu nedenle, dijital şiddete dair farkındalık oluşturmak, kadına yönelik dijital şiddeti önleme stratejilerinin de temelini oluşturmaktadır.

### **Dijital Şiddetle Mücadele Konusunda Alınacak Önlemler**

Toplumsal Bilgi ve İletişim Derneği ile KONDA (2021:4)'nın ortaklaşa yapmış olduğu araştırma sonuçlarına göre dijital şiddet mağdurlarının %65'inin şiddetle baş etmek için en çok kullandığı yöntemler arasında faili dijital ortamdan engelleme davranışı olduğu, %39'unun şiddet uygulayan kişi hakkında sosyal medya platformlarında şikâyet talebi oluşturduğu bilgisi yer almaktadır. Bu bulgular dijital şiddete ilişkin belli bir farkındalık düzeyinin bulunduğunu fakat hukuksal ve kurumsal anlamda şikâyet mekanizmalarına başvurma düzeyinin hala sınırlı olduğunu, dijital şiddetle mücadelede bütüncül politikaların geliştirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır.

Dijital şiddetle mücadelede failin kimliği ve sergilediği şiddet davranışının tespit edilmesi müdahale açısından oldukça önem taşımaktadır. Özellikle maruz kalınan taciz,

tehdit, zorbalık vb. istenmeyen davranışların ispat edilebilmesi için, olaya dair mesaj kayıtlarının ve ekran görüntüsünün alınması, bu görüntü ya da mesajlara ilişkin saat, tarih gibi dijital belgelerin kaydedilip saklanması daha sonraki yasal süreçte delil olması bakımından oldukça önemlidir (Şener ve Abınık 2021).

Dijital şiddet uygulayan failin tespit edildiği ve çevrim içi olduğu durumlarda, mağdura rahatsızlık verdiği sosyal medya ya da dijital platformuna şikâyet edilmesi gerekmektedir. Bu adım sayesinde, failin şikâyet edilen dijital platformdaki hesabı kalıcı olarak kapatılabilmekte ya da askıya alınabilmektedir. Bu durum, yalnızca mağdurun değil, aynı zamanda failin zarar verebileceği diğer potansiyel şiddet mağdurlarının güvenliğinin sağlanması bakımından da oldukça önemlidir (EIGE 2017).

Dijital şiddet mağdurlarının yaşadıkları durumu, çevrelerinde en samimi ve güvenli gördükleri kimselerle paylaşmaları da oldukça önemlidir. Bu konuda ihtiyaç duydukları takdirde rehberlik ya da hukuki danışmanlık almaları ya da psikolojik destek hizmetlerinden yararlanmaları, süreç içerisinde yaşayabilecekleri tramvayı azaltmaya yardımcı olarak mağdurların güvenlik duygusunun yeniden tesis edilmesine katkıda bulunacak eylemler arasında sayılmaktadır (UN Women 2021).

Dijital şiddetle mücadeleye yönelik önlemler almak için farklı ülkelerde uygulanmakta olan başarılı politika ve programların incelenmesi ve bu uygulamaların ulusal stratejilere entegre edilmesi gerekmektedir. Avrupa Kadın Lobisi tarafından Eylül 2024'te yayımlanan Kadına Yönelik Siber Şiddet Raporu'nda, dijital şiddet konusunda kadınların bilgilendirilmesi, farkındalık düzeyinin artırılması ve bu alanda hem ulusal hem de uluslararası düzeyde bütüncül önlemlerin hayata geçirilmesi gerektiği vurgulanmıştır (İktisadi Kalkınma Vakfı 2024).

Rapor kapsamında, dijital şiddetle mücadelede örnek teşkil eden bazı ülke uygulamaları şu şekilde özetlenmiştir:

- Slovenya: Kadına yönelik dijital şiddetin kapsamı ve etkileri konusunda hâkim ve savcılara yönelik eğitim programları ve bilgilendirme seminerleri düzenlenmiştir. Ayrıca, konuya ilişkin hazırlanmış rehber ve bilgilendirme kitapçıkları polis karakolları ve mahkemelere dağıtılarak bu konuda hem emniyet hem de yargı mensuplarının farkındalık düzeyinin artırılması hedeflenmiştir.
- Belçika: Kadın-Erkek Eşitliği Enstitüsü aracılığıyla yürütülen çalışmalarda, sosyal medya platformlarında kullanıcıların rızası olmadan paylaşılan mahrem içeriklerin

## Kadına Yönelik Dijital Flört Şiddeti

---

kaldırılmasını reddeden dijital platformlar hakkında suç duyurusunda bulunulmuştur. Bu uygulama ile çevrim içi mahremiyet ihlallerine karşı hukuki hesap verilebilirliğin güçlendirilmesi amaçlanmıştır.

- Access Now Dijital Güvenlik Yardım Hattı: Küresel ölçekte faaliyet gösteren bu platform, dijital saldırı altındaki kadınlara danışmanlık, psikososyal destek ve acil müdahale hizmeti sağlamaktadır. Program, kadınların dijital şiddet biçimleri konusunda bilgilendirilmelerini ve ihtiyaç duyduklarında uluslararası ölçekte yardım alabilmelerini amaçlamıştır (İKV 2024).

Bu örnekler, dijital şiddetle mücadelede bütüncül bir yaklaşımın benimsenmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Dijital şiddetle mücadelede yalnızca bireysel farkındalık düzeyinin artırılmasının yeterli olmadığını; aynı zamanda bu alanda yasal düzenlemelerin yapılması, kurumsal iş birliğinin güçlendirilmesi ve uluslararası dayanışma platformlarıyla ortak hareketle yapılacak kamu politikalarının geliştirilmesi gerektiğini göstermektedir.

Amerika’da dijital şiddeti önlemeye yönelik çalışmalarda istismarcıların neden olduğu riskleri ortadan kaldırmaya yönelik bireysel ve kurumsal düzeyde önlemler alınmaya çalışılmaktadır. Bu kapsamda herkese çevrim içi taciz ve takip konularında rehberlik sağlanması, dijital gizlilik ayarlarının kullanımı konusunda farkındalık faaliyetlerinin hazırlanması gibi güvenli dijital alanın herkes için inşa edilmesini hedefleyen çalışmalar düzenlenmektedir. Amerika Birleşik Devletleri’nde Washington State Coalition Against Domestic Violence 2023 (Washington Eyaleti Aile İçi Şiddete Karşı Koalisyonu) tarafından yürütülen proje kapsamında dijital farkındalık oluşturmaya, çevrim içi güvenliği sağlamaya ve istismarcıların dijital ortamlarda neden olduğu riskleri azaltmayı yönelik çalışmalar yapılmaktadır.

Safety Net Australia, Kadın Hizmetleri Ağı (Wesnet) ve Amerika’daki Ulusal Aile İçi Şiddete Son Verme Ağı (NNEDV)’nin 2011 yılında iş birliği ile kurdukları Techsafety Projesi ile kullanıcılara yönelik çift faktörlü kimlik doğrulama, hesap gizliliği, kimlik doğrulama gibi konularda bilinçlendirme faaliyetleri düzenlenmekte, dijital şiddet mağdurlarının korunmasına yönelik önemli projeler hazırlanmaktadır (Techsafety 2011).

Benzer şekilde Avustralyalı telekomünikasyon şirketi Telstra’da şiddet mağduru kadınların dijital ortamda güvenli iletişim kurabilmeleri ve dijital şiddet konusunda çevrim içi destek hattından faydalanabilmeleri için 20.000 akıllı telefon başışı yaparak bir farkındalık projesi gerçekleştirmiştir. Yine Avusturya’da 2016 yılında Children’s eSafety Commissioner

(Çocukların E-Güvenliği Komiserliği) tarafından, siber şiddete ilişkin bilgilendirme kampanyaları düzenlemiştir. “Help End Digital Violence Against Women & Girls” (Kadınlara ve kızlara yönelik dijital şiddete son verilmesine yardımcı olun) başlıklı kampanya ile kadınlara yönelik çevrim içi şiddeti önleme, farkındalık artırma webinarları, çevrim içi kaynaklar ve eğitimler organize edilmekte, kadınların dijital güvenliklerini korumalarına yönelik hazırlanan web sitesinde çevrim içi güvenliğin nasıl sağlanacağına yönelik eğitim materyalleri hazırlanmıştır (Meola 2020). Bütün bu proje ve uygulamalar, dijital şiddete yönelik farkındalık kazandırmayı hedefleyen örnek çalışmalar arasında yer almaktadır.

Ülkemizde dijital şiddet mağdurlarının hem hukuki hem de psikososyal destek mekanizmalarına başvurabilmeleri ve bu konuda danışmanlık alabilecekleri en başta gelen kuruluşlar arasında Türkiye Barolar Birliği Kadın Hukuku Komisyonu (TÜBAKKOM) yer almaktadır. Komisyon başvuruda bulunan dijital şiddet mağdurlarına ilişkin yönlendirmeler yaparak hukuki, psikolojik danışmanlık hizmeti sunmaktadır.

6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kapsamında ise acil müdahale gerektiren durumlarda mağdurun korunmasına yönelik olarak uzaklaştırma kararı verilmesi, iletişim araçları üzerinden rahatsız edici eylemlerin yasaklanması veya bu araçların kullanımına sınırlama getirilmesi gibi koruyucu ve önleyici tedbirler yer almaktadır. Tüm bu düzenlemeler, dijital şiddetin psikolojik, duygusal veya fiziksel zarara dönüşmesini engellemeye yönelik hızlı ve yasal müdahale mekanizmaları sayılmaktadır.

5651 sayılı İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde dijital platformlarda mağdurun rızası dışında paylaşılan özel, uygunsuz veya küçük düşürücü nitelikteki içeriklerin kaldırılabilmesi için mağdur tarafından erişim engelleme veya içerik kaldırma talepli başvuruların yapılması gerektiği bilgisi yer almaktadır. Bu süreçte, Sulh Ceza Hâkimlikleri tarafından şikâyet üzerine erişim engelleme kararları verilebilmekte, böylece mağdurun dijital ortamdaki görüntü ya da içeriği yayından kaldırılabilir. Bu madde uyarınca belirtilen şartlara uygun olarak ve süresinde istenileni yerine getirmeyen sorumlu kişiye, altı aydan iki yıla kadar hapis cezası hükmedilebilmektedir (Türkiye Cumhuriyeti Resmî Gazete 2007).

Dijital şiddetle mücadele sürecinde tüm bireylerin bu alandaki yasal haklarını kapsamlı bir biçimde bilmeleri oldukça önemlidir. Herhangi bir dijital platformda cinsiyetçi

## Kadına Yönelik Dijital Flört Şiddeti

---

söylem, dijital linç girişimi veya benzeri şiddet biçimleriyle karşılaşıldığında, bu durumun yalnızca olayı yaşayan mağduru değil, toplumun tamamını ilgilendiren bir sorun olarak görülüp ele alınması gerekmektedir. Kişi, böyle bir duruma doğrudan kendisi maruz kalmasa dahi, bir başkasının dijital şiddete uğradığını gördüğünde, mağdurun kim olduğuna bakmaksızın bu durumu derhal yetkili mercilere bildirmelidir. Bu tür toplumsal duyarlılık ve sorumluluk anlayışı davranışları, faillerin hesaplarının kapatılmasına veya yürüttükleri dijital şiddet eylemlerinin sonlandırılmasına katkı sağlayarak dijital mecralarda daha güvenli, saygılı ve eşitlik temelli bir iletişim kültürünün gelişmesine zemin hazırlanmasına katkı sağlayacaktır (Şener vd. 2019).

Kadına yönelik dijital şiddet, sadece mağdur olan bireyleri ilgilendiren bir güvenlik sorunu değil herkesi ilgilendiren bir insan hakları meselesi olarak görülüp, ele alınıp incelenmesi gereken bir konudur. Toplumun tüm kesimlerini ilgilendiren dijital şiddetin önlenmesi konusunda tüm kamu kurumları, özel sektör ve sivil toplum örgütlerinin bir arada hareket etmesi oldukça önemlidir (UN Women 2020).

Dijital platformlar üzerinden kadınlara yönelik dijital şiddeti önlemeye yönelik yürütülen #MeToo, #YesAllWomen ve #sendeanlat gibi bazı kampanyalar da milyonlarca kadının yaşadığı dijital şiddeti kamusal alanda paylaşıp, diğer mağdurlarla birbirlerine destek olduğu ve kadınların bu konuda haklı seslerini duyurabildikleri önemli kampanyalar arasında sayılmaktadır. Bu tür kampanyalar, cinsiyetçi tutumların ifşa edilmesi ve kadına yönelik şiddet önlemeye dair farkındalık düzeyinin artırılmasını sağlayan, kolektif bakış açısını güçlendirmek açısından önemli çalışmalar arasında yer almaktadır (Çingiloğlu ve Gökkaya 2025: 271-272).

Dijital şiddetin önlenmesi için kullanıcıların dijital ayak izi konusunda bilinçlendirilmesi de büyük önem taşımaktadır. İnternet kullanıcılarının çevrim içi ortamda gerçekleştirdikleri işlem ve eylemlerin arka planda depolanması süreci, dijital ayak izi olarak tanımlanmaktadır. Fakat birçok kimse çevrim içi etkinliklerinin kaydedildiği dijital ayak izi uygulamalarının varlığından haberdar değildir. Dijital şiddet failerin çevrim içi ortamda ne yaptığının tespit edilebilmesi, delillerin şikâyet mekanizmalarına sunulabilmesi ve dijital güvenlik önlemlerinin alınabilmesi için dijital ayak izi konusunda herkesin bilgilendirilmesi gerekmektedir (Atılğan 2025: 375).

Dijital şiddet önlemeye yönelik alınacak önlemlerin başında sosyal medya hesaplarında yer alan gizlilik ayarlarının düzenlenmesi, gizli mod özelliklerinin

etkinleştirilmesi ve hesap güvenlik önlemlerinin güçlendirilmesi gelmektedir. Ayrıca, daha önce bilinmeyen cihazlar üzerinden hesaba erişim sağlandığında, cihaz oturumundan çıkarken mutlaka oturumun sonlandırılması basit ama alınması gerekli önlemler arasında sayılmaktadır. Sosyal medya hesaplarında iki adımlı kimlik doğrulama sistemlerinin kullanılması da hesapların yetkisiz erişimlere karşı korunmasını artıran etkili yöntemler arasında yer almaktadır. Parola güvenliğinin sağlanması açısından KeepassX veya Encryptr gibi parola yönetim uygulamalarının kullanılması; bilgisayar ya da mobil cihazlara Keepass.info gibi güvenilir yazılımların indirilerek parolaların merkezi ve güvenli bir biçimde yönetilmesi dijital güvenliğin sağlanması bakımından oldukça önemli önlemler arasında yer almaktadır. Sonuç olarak, dijital güvenlik bilincinin toplumun tüm kesimleri tarafından benimsenmesi ve yaygınlaştırılması, dijital şiddetin önlenmesine yönelik kritik bir gereklilik olarak sayılmaktadır (Şener vd. 2019: 13-14).

Sosyal medya platformlarından kişisel bilgiler paylaşılırken telefon numarası, konum bilgisi gibi özel bilgilerin paylaşılmaması, sosyal medya hesaplarından tanınmayan hesapların eklenmemesi de alınacak birtakım önlemler arasında sayılmaktadır. Yine kişisel verilerin korunması ve depolanması amacıyla güvenli bulut sistemlerinin kullanılmasının tercih edilmesi de dijital güvenliğin artırılmasına yönelik etkili yöntemler arasında yer almaktadır. Bu tür bilinçli dijital davranışlar, bireylerin çevrim içi ortamda maruz kalabilecekleri olası risklerin en aza indirilmesine de yardımcı olmaktadır (Şener vd. 2019: 15).

## **SONUÇ**

Günümüzde teknolojik gelişmeler sonucunda yaşanan dijitalleşme süreci mekân ve zaman sınırlılığı olmaksızın yaşamın her alanına nüfuz etmiş; dijital platform herkesin herkese kolayca erişebileceği bir alan hâline gelmiştir. Ancak her yere kolayca erişim imkânı sunan bu dijital ortam, bireyler arası etkileşimi kolaylaştırmasının yanı sıra, kadına yönelik çevrim içi taciz, tehdit, rahatsız etme, ısrarlı takip ve flört şiddeti gibi dijital şiddet biçimlerinin de yaşanmasına zemin oluşturmaktadır.

Kadına yönelik dijital şiddet kimi zaman fiziksel şiddet kadar görünür olmadığı için önemsenmeyebilmekte oysa dijital platformlar üzerinden kadınlardan rızası dışında görüntü ve video istenmesi, gözdağı verme şeklinde başlayan tehdit içerikli dijital eylemler zamanla daha farklı boyutlara ulaşarak mağdurlara yönelik fiziksel şiddetle, hatta ölümlerle sonuçlanarak tehlikeli bir boyuta varabilmektedir.

## Kadına Yönelik Dijital Flört Şiddeti

---

Ataerkilliğin yoğun olarak yaşandığı toplumlarda erkeğin kadın üzerindeki tahakkümü çoğu zaman normal kabul edilebilmekte, kadına yönelik şiddet vakaları ise bu anlayışın ürünü olarak daha fazla karşımıza çıkmaktadır. Dijital teknolojilerin ve iletişim ağlarının hayatımıza girmesiyle var olan toplumsal cinsiyetçi norm ve tutumlar, dijital platformlar üzerinden de karşımıza çıkmakta bununla birlikte kadına yönelik şiddet dijital platformlar aracılığıyla da yaşanmaktadır.

Özellikle yakın partnerler arasında yaşanan romantik ilişkilerde daha sık yaşanan bir şiddet türü olarak karşımıza çıkan dijital flört şiddeti daha çok kadınları hedef almakta ve ilişkide çoğu zaman sevgi ve bağlılığın bir göstergesi ya da bir sahiplenme davranışı olarak algılanıp, görmezden gelinebilmektedir. Geleneksel ve ataerkil toplumlarda ilişkinin adeta doğal bir parçasıymış gibi görülen ‘seven kişi kıskanır’ inancı ise ilişki esnasında yaşanan kıskançlık, denetleme veya sürekli kontrol etme eğilimlerinin normalleştirilmesine yol açmaktadır. Flört ilişkisi içerisinde ortaya çıkan dijital şiddet biçimleri, kimi zaman romantize edilerek meşrulaştırılabilmekte bu durum şiddetin erken aşamalarda fark edilmesine engel olabilmektedir. Oysa yaşanan dijital şiddet her zaman psikolojik, cinsel veya fiziksel şiddet biçimlerine dönüşebilme risk ve potansiyelini taşımaktadır. Dolayısıyla dijital flört şiddetinin en erken dönemde tanınabilmesi ve bu davranışların duygusal yakınlığın bir göstergesi olmadığından herkes tarafından bilinmesi şiddeti önlemek bakımından önemli bir gereklilik olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu sürecin etkin bir şekilde yürütülebilmesi için mağdurların hem hukuki hem de psikososyal destek mekanizmalarına zamanında başvurmaları da en az şiddeti önlemek kadar önemlidir. Her ne kadar ülkemizde 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun ile Türk Barolar Birliği bu konuda yasal zemini oluşturuyor olsa da dijital şiddetle mücadeleye yönelik mevzuatın güçlendirilmesi ve uygulamadaki etkinliğinin artırılması, dijital güvenliğin sağlanması açısından kritik bir gereklilik oluşturmaktadır. Özellikle gün be gün artan kadına yönelik şiddet oranları bu alandaki mevzuatın yetersiz kaldığını, kadına yönelik şiddeti önlemeye yönelik gerekli yasal güncellemelerin ivedilikle yapılması gerektiğini ve mağdurların korunmasına yönelik daha güçlü, sürdürülebilir etkin çözüm önlemlerinin alınması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Dijital şiddeti önlemek için bu alanda yapılacak her türlü kapsamlı çalışma, akademik araştırma ve istatistik veri ise daha sonra yapılacak tüm çalışmalar için oldukça önem taşımaktadır. Özellikle kadına yönelik dijital şiddet konusunun sadece bireysel bir sorun

olarak değil bir insan hakkı ihlali sorunu olarak ele alınması toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması açısından temel bir gereklilik sayılmaktadır.

Bu konuda, her yaştaki kişiye yönelik dijital okuryazarlık ve medya okuryazarlığı vb. eğitimler verilmesi, dijital ortamda kişisel verilerin korunması, depolanması ve dijital ayak izi uygulamaları konusunda toplumun her kesimine bilinçlendirme faaliyetlerinin yapılması alınacak etkili önlemlerden bazılarıdır. Kadın ve kız çocuklarının dijital şiddet konusunda bilinçlendirilmesi, buna yönelik kapsamlı bir ulusal eylem planının hazırlanması ve bu eylem planının her yaştaki öğrencinin okul müfredatlarında yer alması da kadına yönelik şiddetle mücadelede oldukça önemli adımlar arasında yer almaktadır. Özellikle gençlere dijital şiddet, siber zorbalık ve çevrim içi etik gibi konularda eğitimler verilerek bu konularda farkındalık kazandırılması şiddeti önlemek bakımında oldukça önemli adımlardandır. Toplumsal cinsiyet eşitliği temelli bilinçlendirme çalışmalarının, eğitim camiasının tüm kademelerinde yapılması oldukça önemlidir.

Sonuç olarak, kadına yönelik şiddet vakalarının önlenmesi ve meydana geldiği anda etkin müdahalenin sağlanabilmesi için, başta gençler olmak üzere toplumun tüm kesimlerine yönelik farkındalık projelerinin yapılması ve bu sürece kamu, özel sektör ve sivil toplum örgütleri başta olmak üzere mevcut teknoloji şirketlerinin de aktif biçimde dâhil edilmesinin sağlanması gerekmektedir. Kadına yönelik şiddetin önlenmesi konusunda toplumun tüm kesimlerinin dâhil edildiği çok boyutlu ve bütüncül bir yaklaşımın benimsenmesi, bu konuda toplumsal dönüşümün sürdürülebilir olması bakımından oldukça hayati bir önem taşımaktadır.

### **EXTENDED ABSTRACT**

The phenomenon of violence against women, which has increasingly manifested as a reflection of the patriarchal perspective in recent times, has now extended into digital platforms with the development of new technologies and communication networks. Online communication tools have introduced digital violence as a new form of violence into our lives. Situations such as stalking, which can be concealed under feelings of love, interest, and closeness in a romantic relationship, are defined as behaviors that cause unwanted emotional, verbal, sexual, or physical harm or sometimes restrict the other person (Aslan et al. 2024: 367).

The widespread use of digital platforms in today's relationships allows individuals to maintain communication regardless of time and place; however, this also leads to the transfer

of relationship issues into digital environments. In this context, digital dating violence is considered a reflection of violence against women in digital media and, like other forms of violence, it is fueled by patriarchal power relations.

The joint digital violence research report prepared by the United Nations Population Fund (UNFPA) and the Society for Social Information and Communication (TBİD) indicates that one in five individuals in Turkey has experienced digital violence, with women being the most affected, particularly by former intimate yakın partners on digital platforms. According to the 2021 data from the Digital Violence Research Report in Turkey, one in five young people aged 15-17 and one in three young people aged 18-32 have been subjected to digital dating violence by their close yakın partners (UNFPA 2021: 4). These findings suggest that digital violence should not be viewed solely as an individual problem but also as a phenomenon that deepens within the interaction of the young population with digital culture and has widespread societal impacts.

This study aims to contribute to the existing literature by examining the impacts of digitalization on social relations from a gender perspective. Additionally, it seeks to support initiatives focused on early detection, prevention, and policy development regarding digital dating violence. In this regard, the study intends to serve as an important resource that will reference both academic research and practical applications in the fight against digital violence.

Sometimes, during the dating phase where mutual understanding, love, loyalty, and support are intensely experienced, relationships can continue positively. However, at other times, they may turn into periods characterized by negative experiences due to restrictions imposed by one or both yakın partners or as a result of dating violence between couples (Aslan et al. 2024: 368). During the flirtation period, especially young women tend to believe that if they do not fulfill the desires of the other person, they may be perceived as timid, backward, or inexperienced by their loved one. As a result, they often endure things they do not want to do and say "yes" out of fear of losing their yakın partner. Particularly, considering these requests as part of loving behaviors is one of the main reasons why the extent of flirtation violence remains unnoticed (Impett & Peplau 2002; Yıldız & Özarslan 2022).

The use of internet-supported information technologies within romantic flirtation relationships can facilitate the maintenance of long-distance relationships. However, online platforms can sometimes turn into dangerous environments where couples engage in

unwanted monitoring, control, and exhibit abusive behaviors such as insults, harassment, and aggressive actions. This phenomenon is often referred to as 'digital flirtation violence'.

Digital flirtation violence is frequently overlooked because it does not occur face-to-face, yet it can be a precursor to other forms of violence, causing serious physical and psychological harm to victims, and in extreme cases, leading to death. Therefore, preventing and recognizing such incidents in digital environments is critically important in the broader context of preventing violence against women.

Raising awareness among couples about digital flirtation violence, implementing effective security measures, strengthening legal regulations related to this issue, and taking prompt, effective steps to prevent the problem are essential. Addressing this issue comprehensively can contribute significantly to reducing violence in digital spaces and protecting individuals from harm.

Social gender norms and approaches weaken women across all platforms and form the foundation for any potential violence that may arise later. In male-dominated societies, the dominance of women over men is almost considered normal; with the advent of digital technology and communication tools, this inequality is also being constructed in various ways through digital platforms.

In romantic relationships, especially among close yakın partners, digital flirtation violence is often perceived as a form of possessiveness that demonstrates love between yakın partners; this situation can be mistaken for simple jealousy or a necessary expression of love within the relationship. The romanticization of flirtation violence can lead to it being overlooked, which may eventually result in much more serious issues. Recognizing and addressing such behaviors is crucial to prevent escalation and ensure healthy relationship dynamics.

Digital violence, which often appears invisible like physical violence, can lead to very serious physical violence cases, even resulting in death. Therefore, it is crucial to take necessary precautions at the earliest stage when the act is detected before it escalates. To prevent digital violence, comprehensive research and statistics are essential, just as they are for other types of violence. It is important to describe in detail the digital violence directed at women and girls, as well as the potentially dangerous behaviors that may arise from it.

Creating a comprehensive national action plan aimed at protecting women and girls against online violence is of great importance. This action plan should be integrated into

## **Kadına Yönelik Dijital Flört Şiddeti**

---

school curricula to raise awareness among young people about digital violence, cyberbullying, and online ethics. In this context, digital literacy education, media literacy programs, and gender equality-based awareness campaigns should be included at all levels of education.

KAYNAKÇA

- Açıkgöz, B., Açıkgöz, B., Karakoyun, A. R. vd. (2018). Tıp fakültesi 5. ve 6. sınıf öğrencilerinde flört şiddetinin değerlendirilmesi, *Konuralp Tıp Dergisi*, e-ISSN1309–3878, 10(2), 168-174.
- Allen, C., Straus, M. A. (1979). Resources, power, and husband-wife violence, M. A. Straus & G. Hotaling (Eds.), *Social causes of husband-wife violence* içinde, Minneapolis, MN: *University of Minnesota Press*.
- Alptekin, M. Y. (2022). Üniversite Öğrencilerinin Siber Zorbalıkla İmtihanı: KTÜ Örneği, H. Huseynova ve A. Amanzholova (Ed.). (2021). *International Hazar Scientific Researches Conference-III Full Texts Book*, Baku, Azerbaijan.
- Aslan, R., Arslantaş, M. B. H. (2024). Flört şiddeti, *The Journal of Social Sciences*, (45), 365-384. Doi: <http://dx.doi.org/10.29228/SOBIDER.42068>
- Atılgan, Z. (2025). Dijital Ayak İzi Farkındalığı Bağlamında Atatürk Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğrencilerine Yönelik Bir Araştırma, *İmgelem*, Yeni Medya Çalışmaları Özel Sayısı. Doi: 10.53791/imgelem.1669666.373-408
- Baele, S. J., Brace, L. ve Coan, T. G. (2019). From “Incel” to “Saint”: Analyzing the violent worldview behind the 2018 Toronto attack, *Terrorism and Political Violence*, 31(6), 1-25. Doi: <https://doi.org/10.1080/09546553.2019.1638256>.
- Bailey, J., Mathen, C. (2019). Technology-facilitated violence against women & girls: Assessing the Canadian criminal law response, *Can. B. Rev.*, 97, 664.
- Başar, D., Sakallı, N. (2021). Israrlı takip: Tanımı ve sosyal psikolojik değişkenler ile ilişkileri, *Türk Psikoloji Yazıları*, Doi: <https://doi.org/10.31828/tpy1301996120201119m000030>
- BBC. (2024). Incel kültürü nedir, dünya çapında kadınlara yönelik şiddet vakalarıyla bağlantısı ne?. <https://www.bbc.com/turkce/articles/c2dp7kk7475o>
- Bocij, P., McFarlane, L. (2003). Cyberstalking: The technology of hate, *The Police Journal*, 76(3), 204-221. Doi: <https://doi.org/10.1350/pojo.76.3.204.19442>
- Bourdieu, P. (2015). *Eril tahakküm*, Bağlam Yayınları.
- Breiding, M., Basile, K. C., Smith, S. G. vd. (2015). Intimate partner violence surveillance: Uniform definitions and recommended data elements, Version 2.0. <https://stacks.cdc.gov/view/cdc/31292>
- Connell, R., Soydemir, C. (1998). *Toplumsal cinsiyet ve iktidar: Toplum, kişi ve cinsel politika*, Ayrıntı.
- Council of Europe France. (2018). Mapping study on cyberviolence. <https://rm.coe.int/t-cy-2017-10-cbg-study-provisional/16808c4914> (Erişim: 30.01.2024).
- Çingiloğlu, U., Gökkaya, Y. C. (2025). Dijital Feminizm ve Kadın Direnişi Pratikleri: Türkiye’deki Feminist X (Eski Adıyla Twitter) Hesapları Üzerine Karma Yöntemli Bir Analiz, *İmgelem*, Yeni Medya Çalışmaları Özel Sayısı. Doi: 10.53791/imgelem.1709322 269-314
- Dragiewicz, M., Burgess, J., Matamoros-Fernández, A. vd. (2018). Technology facilitated coercive control: Domestic violence and the competing roles of digital media platforms, *Feminist Media Studies*, 18(4), 609-625. Doi: <https://doi.org/10.1080/14680777.2018.1447341>

- Dreßing, H., Bailer, J., Anders, A. vd. (2014). Cyberstalking in a large sample of social network users: Prevalence, characteristics, and impact upon victims. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 17(2), 61-67. Doi: <https://doi.org/10.1089/cyber.2012.0231>
- Eaton, A. A., Rose, S. (2011). Has Dating Become More Egalitarian? A 35 Year Review Using Sex Roles, 64, 843-862. Doi: <https://doi.org/10.1007/s11199-011-9957-9>
- EIGE, European Institute for Gender Equality. (2017). Cyber violence against women and girls. <https://eige.europa.eu/publications/cyber-violence-against-women-and-girls>
- EUPARL. (2024). Cyberbullying among young people: Laws and policies in selected Member States. [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2024/762331/EPRS\\_BRI\(2024\)\\_762331\\_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2024/762331/EPRS_BRI(2024)_762331_EN.pdf)
- European Union Agency for Fundamental Rights (FRA). (2014). Violence against women: an EU-wide survey. Publications Office of the European Union. [https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2014-vaw-survey-at-a-glance\\_en\\_0.pdf](https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2014-vaw-survey-at-a-glance_en_0.pdf)
- Fascendini, F., Fialová, K. (2011). Voices from digital spaces: Technology related violence against women, Association for Progressive Communications (APC).
- Fidan, F., Yeşil, Y. (2018). Nedenleri ve sonuçları itibariyle flört şiddeti, *Balkan ve yakın doğu sosyal bilimler dergisi*, 4(1), 16-24.
- Garcia, J. R., Gesselman, A. N., Siliman, S. A. vd. (2016). Sexting among singles in the USA: Prevalence of sending, receiving, and sharing sexual messages and images, *Sexual Health*, 13(5), 428-435.
- Hazan, C., Shaver, P. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment proces, *Journal of Personality and Social Psychology*, 52, 511-524.
- Impett, E. A., Peplau, L. A. (2003). Sexual compliance: Gender, motivational, and relationship perspectives, *Journal of sex research*, 40(1), 87-100.
- Ingram, P. (2025). "I wanna push you around. And I will, and I will." Mainstreaming misogyny in the manosphere, *Handbook on Gender and Digital Media* içinde (256-269), Edward Elgar Publishing. Doi: <https://doi.org/10.4337/9781035313570.00031>
- İKV Bilgi Notu. (2024). [https://www.ikv.org.tr/images/files/ikv\\_bilgi\\_notu\\_kadina\\_y%C3%B6nelik\\_siber\\_sid\\_det\\_raporu\\_deniz\\_bal.pdf](https://www.ikv.org.tr/images/files/ikv_bilgi_notu_kadina_y%C3%B6nelik_siber_sid_det_raporu_deniz_bal.pdf) (Erişim: 29.01.2025).
- Kaplan, B. (2020). Şiddetin toplumsal taşıyıcısı olarak flört şiddeti: Ankara örneği, *Kent Akademisi*, 13(3), 526-538.
- Korkodeilou, J. (2014). Dealing with the unknown: Learning from stalking victims' experiences, *Crime prevention and community safety*, 16(4), 253-268.
- Lewis, S. F., Fremouw, W. (2001). Dating violence: A critical review of the literatüre, *Clinical psychology review*, 21(1), 105-127.
- Marganski and L. Melander. (2018). Intimate Partner Violence Victimization in the Cyber and Real World: Examining the Extent of Cyber Aggression Experiences and Its Association With In-Person Dating Violence, *Journal of Interpersonal Violence*, 33(7), 1071-1095. Doi: <https://doi.org/10.1177/0886260515614283>

- McGlynn, C., Rackley, E. (2017). Image-Based Sexual Abuse, *Oxford Journal of Legal Studies*, 37(3), 534-561. Doi: 10.1093/ojls/gqw033
- McKeon, B., McEwan, T. E. & Luebbers, S. (2015). "It's not really stalking if you know the person": Measuring community attitudes that normalize, justify and minimise stalking, *Psychiatry, Psychology and Law*, 22(2), 291-306.
- Meola, C. (2020). Helping Aussie women online: A discourse analysis of the Australian eSafety Commissioner website, *Social media in legal practice* içinde (130-145), Routledge.
- Millett, K. (1978). *Sexual Politics*, New York: Avon.
- Mullen, P. E., Pathé, M. ve Purcell, R. (2009). *Stalkers and Their Victims*, Cambridge University Press.
- Niolon, P. H., Kearns, M. C., Dills, J. vd. (2017). Intimate partner violence prevention: Resource for action: A compilation of the best available evidence, Atlanta, GA: National Center for Injury Prevention and Control, Centers for Disease Control and Prevention.
- Nobles, M. R., Reyns, B. W., Fox, K. A. vd. (2014). Protection against pursuit: A conceptual and empirical comparison of cyberstalking and stalking victimization among a national sample, *Justice Quarterly*, 31(6), 986-1014. Doi: <https://doi.org/10.1080/07418825.2012.723030>
- Pinals, D. A. (Ed.). (2007). *Stalking: Psychiatric perspectives and practical approaches*, Oxford University Press. Doi: <https://doi.org/10.1093/oso/9780195189841.001.0001>
- Pittaro, M. L. (2007). Cyber stalking: An analysis of online harassment and intimidation, *International journal of cyber criminology*, 1(2), 180-197.
- Powell, A., Henry, N. (2017). *Sexual violence in a digital age* (Vol. 25), London: Palgrave Macmillan. Doi: 10.1057/978-1-137-58047-4
- Reed, L. A., Tolman, R. M. ve Ward, L. M. (2017). Gender matters: Experiences and consequences of digital dating abuse victimization in adolescent dating relationships, *Journal of adolescence*, 59, 79-89. Doi: <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2017.05.015>
- Reyns, B. W., Henson, B. ve Fisher, B. S. (2011). Being pursued online: Applying cyberlifestyle–routine activities theory to cyberstalking victimization, *Criminal Justice and Behavior*, 38(11), 1149-1169. Doi: <https://doi.org/10.1177/0093854811421448>
- Sheridan, L. P., Grant, T. (2007). Is cyberstalking different? *Psychology, Crime & Law*, 13(6), 627-640. Doi: <https://doi.org/10.1080/10683160701340528>
- Spitzberg, B. H., Cupach, W. R. (2003). What mad pursuit? Obsessive relational intrusion and stalking related phenomena, *Aggression and violent behavior*, 8(4), 345-375. Doi: [https://doi.org/10.1016/S1359-1789\(02\)00068-X](https://doi.org/10.1016/S1359-1789(02)00068-X)
- Stonard, K. E. (2019). Technology-assisted adolescent dating violence and abuse: A factor analysis of the nature of electronic communication technology used across twelve types of abusive and controlling behaviour, *Journal of Child and Family Studies*, 28(1), 105-115.
- Straus MA. (2004). Prevalence of violence against dating yakın partners by male and female university students worldwide, *Violence Against Women*, 10, 790-811. Doi: <https://doi.org/10.1177/1077801204265552>

- Sugiura, L. (2021). *The incel rebellion: The rise of the manosphere and the virtual war against women*, Emerald Group Publishing, Bingley.
- Sünetçi, B., Say, A., Gümüştepe, B. vd. (2016). Üniversite öğrencilerinin flört şiddeti algıları üzerine bir araştırma, *Ufku Ötesi Bilim Dergisi*, 16(1), 56-83.
- Şener, G., Abınık, N., UNFPA & TBID. (2021). Türkiye'de dijital şiddet araştırması. <https://turkiye.unfpa.org/tr/publications/t%C3%BCrkiyede-dijital-%C5%9Fiddet-ara%C5%9Ft%C4%B1rmas%C4%B1-2021> (Erişim: 25.01.2025).
- Şener, G., Dirini, İ., Temur, N. vd. (2019). *Cinsiyetçi dijital şiddetle mücadele rehberi*, Ankara: Toplumsal Bilgi ve İletişim Derneği Yayınları.
- Tanner, L. R., Haddock, S. A., Zimmerman, T. S. vd. (2003). Images of Couples and Families in Disney Feature-Length Animated Films, *American Journal of Family Therapy*, 31(5), 355-373. Doi: <https://doi.org/10.1080/01926180390223987>
- Taşdemir, Z. S., Yetkin, M. K. ve Karakuş, M. (2022). Üniversite Öğrencilerinin Flört Şiddeti Davranışlarına Yönelik Tutumlarının Toplumsal Cinsiyet Eşitliği Bağlamında Değerlendirilmesi: Eskişehir Örneği, *Akdeniz Kadın Çalışmaları ve Toplumsal Cinsiyet Dergisi*, 5(2), 295-323. Doi: <https://doi.org/10.33708/ktc.1167474>
- Techsafety. (2011). Westnet, The Women's services network. <https://techsafety.org.au/about/>
- Telstra. (2016). Telstra domestic and family violence program: Supporting women's digital safety, *Telstra Corporation Limited*. <https://www.telstra.com.au>
- Temple, J. R., Choi, H. J., Brem, M. vd. (2016). The temporal association between traditional and cyber dating abuse among adolescents, *Journal of youth and adolescence*, 45(2), 340-349.
- Temur N. (2019). Toplumsal Cinsiyete Dayalı Siber Şiddet, Kadın Örgütleri İçin Rehber, Avrupa Birliği Sivil Düşün Programı, e-saygı yay. [https://www.sivilsayfalar.org/wp-content/uploads/2019/05/Toplumsal\\_Cinsiyete\\_Dayal%C4%B1\\_Siber\\_Siddet\\_Rehber\\_2019.pdf](https://www.sivilsayfalar.org/wp-content/uploads/2019/05/Toplumsal_Cinsiyete_Dayal%C4%B1_Siber_Siddet_Rehber_2019.pdf)
- Tokunaga, R. S., Aune, K. S. (2015). Cyber-Defense: A Taxonomy of Tactics for Managing Cyberstalking, *Journal of Interpersonal Violence*, 32(10), 1451-1475. Doi: <https://doi.org/10.1177/0886260515589564>
- Türkiye Barolar Birliği Kadın Hukuku Komisyonu (TÜBAKKOM). <https://tubakkom.barobirlik.org.tr/>
- UN Broadband Commission. (2015). Cyber violence against women and girls: A worldwide wake-up call. Retrieved June 15, 2021 from [http://www.unwomen.org/-/media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2015/cyber\\_violence\\_gender%20report.pdf?vs=4259](http://www.unwomen.org/-/media/headquarters/attachments/sections/library/publications/2015/cyber_violence_gender%20report.pdf?vs=4259) (Erişim: 27.12.2019).
- UN WOMEN. (2020). Online violence against women in Asia. A multicountry Study. <https://asiapacific.unwomen.org/sites/default/files/Field%20Office%20ESEAsia/Docs/Publications/2020/12/ap-ICT-VAWG-report7Dec20.pdf>. (Erişim: 12.12.2024).
- UN WOMEN. (2021). Online and ICT-facilitated violence against women and girls during COVID-19. New York: UN Women Publications. <https://www.unwomen.org/sites/default/files/Headquarters/Attachments/Sections/Library/Publications/2020/Brief-Online-and-ICT-facilitated-violence-against-women-and-girls-during-COVID-19-tr.pdf>

URL-1: “Katil Semih Çelik'in İkbale attığı son mesajlar ortaya çıktı!”. (2024, 24 Ekim). <https://www.gundemebakis.com/katil-semih-celikin-ikbale-attigi-son-mesajlar-ortaya-cikti>

Washington State Coalition Against Domestic Violence (WSCADV). (2023). Technology safety and domestic violence prevention project report. Olympia, WA: WSCADV Publications. <https://wscadv.org>

World Health Organization (WHO). (2018). Violence against women prevalence estimates, 2018: global, regional and national prevalence estimates for intimate partner violence against women and global and regional prevalence estimates for non-partner sexual violence against women. Executive summary. Geneva: Licence: CC BY-NC-SA 3.0 IGO. <https://iris.who.int/server/api/core/bitstreams/f89348bf-8587-455a-8887-39db200f08fc/content>

Yıldırım, A. (1998). Sıradan şiddet: Kadına ve çocuğa yönelik şiddetin toplumsal kaynakları, Boyut Kitapları, Boyut Yayın Grubu.

Yıldız, F., Özarlan, Z. (2022). Kadınların deneyimlerinden dijital flört şiddetine bakmak, *Etkileşim*, (9), 72-101. Doi: <https://doi.org/10.32739/etkilesim.2022.5.9.156>

Yüksel-Kaptanoğlu, İ. (2020). (Der.) *Kişisel Olan Politikadır: Kadına Yönelik Eviçi Şiddet Verisi ve Politika*, Ankara: Notabene.

Zweig, J. M., Lachman, P., Yahner, J. vd. (2014). Correlates of cyber dating abuse among teens, *Journal of youth and adolescence*, 43(8), 1306-1321.

#### **Yasa / Mevuzat**

6284 Sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesi Kanunu, <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.6284.pdf>

İstanbul Treaty. (2011). Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence (CETS No. 210) <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list?module=treaty-detail&treaty-num=210>

Türk Ceza Kanunu, 5237 Sayı, 26/9/2004 tarih, <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuatmetin/1.5.5237.pdf>

Türkiye Cumhuriyeti Resmî Gazete. (2007, 23 Mayıs). İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun (Kanun No. 5651). Sayı: 26530. Erişim: <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2007/05/20070523-1.htm>

## Kadına Yönelik Dijital Flört Şiddeti

### Makale Bilgileri/Article Information

<b><i>Etik Beyan:</i></b>	Bu çalışmanın hazırlanma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyulduğu ve yararlanılan tüm çalışmaların kaynakçada belirtildiği beyan edilir.	<b><i>Ethical Statement:</i></b>	It is declared that scientific and ethical principles have been followed while carrying out and writing this study and that all the sources used have been properly cited.
<b><i>Çıkar Çatışması:</i></b>	Çalışmada kişiler veya kurumlar arası çıkar çatışması bulunmamaktadır.	<b><i>Conflict of Interest:</i></b>	The authors declare that declare no conflict of interest.
<b><i>Yazar Katkı Beyanı:</i></b>	Çalışmanın tamamı yazar tarafından oluşturulmuştur.	<b><i>Author Contribution Declaration:</i></b>	The entire study was created by the author.
<b><i>Mali Destek:</i></b>	Çalışma için herhangi bir kurum veya projeden mali destek alınmamıştır.	<b><i>Financial Support:</i></b>	The study received no financial support from any institution or project.
<b><i>Yapay Zekâ Kullanımı:</i></b>	Bu çalışmada herhangi bir yapay zekâ tabanlı araç veya uygulama kullanılmamıştır.	<b><i>Use of Artificial Intelligence:</i></b>	This study did not utilize any artificial intelligence-based tools or applications.
<b><i>İntihal:</i></b>	Bu makalede intihal taraması yapılmış ve intihal içermediği teyit edilmiştir. – <a href="#">İntihal.Net</a>	<b><i>Plagiarism:</i></b>	This article has been scanned for plagiarism and it has been confirmed that it does not contain plagiarism. – <a href="#">İntihal.Net</a>

